

29. 10. 2002

ID: 19138

Správní rozhodnutí

Rozhodnutí vydané v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) má povahu správního rozhodnutí.

Rozhodnutí vydané v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) má povahu správního rozhodnutí

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 1598/2001, ze dne 17.7.2002)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci výkonu rozhodnutí oprávněného města P., zastoupeného advokátem, proti povinnému L. L., pro 1.000 Kč prodejem movitých věcí, vedené u Okresního soudu Plzeň - město pod sp. zn. 71 E 388/2001, o dovolání oprávněného proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 6. 2001, č.j. 12 Co 333/2001-14, tak, že usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 6. 2001, č.j. 12 Co 333/2001-14, a usnesení Okresního soudu Plzeň - město ze dne 20. 3. 2001, č.j. 71 E 388/2001-4, se zrušují a věc se Okresnímu soudu Plzeň - město vrací k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Plzni ve výroku označeným rozhodnutím potvrdil usnesení ze dne 20. 3. 2001, č.j. 71 E 388/2001-4, kterým Okresní soud Plzeň - město zamítl návrh na nařízení výkonu rozhodnutí Městské policie při Úřadu městského obvodu P. ze dne 23. 2. 2000, č.j. MP 35/00, o blokové pokutě (série DA/1997, č. bloku A0004678) k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 1.000 Kč prodejem movitých věcí povinného a rozhodl o nákladech řízení. Odvolací soud uzavřel, že blok na pokutu na místě nezaplacenou (jehož vydáním se potvrzuje zahájení blokového řízení a který jako zúčtovatelný doklad má význam jen v souvislosti s přijatou hotovostí v nominální hodnotě bloku) není zvláštním druhem (správního) rozhodnutí o přestupku, a tudíž titulem, jehož výkon by bylo lze provést. Jestliže osoba, která se přestupku dopustila, nezplatí uloženou pokutu ve stanovené lhůtě, platí - argumentuje odvolací soud - že přestupek nebyl ve zkráceném řízení vůbec projednán a nastává situace, jako by se blokové řízení nekonalo.

Usnesení odvolacího soudu napadl oprávněný (zastoupený advokátem) včasným dovoláním, jehož přípustnost opřel o ustanovení § 238a odst. 1 písm. c) ve spojení s § 237 odst. 1 písm. c/ zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „o.s.ř.“). V rámci dovolacího důvodu podle § 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř., jímž lze namítat, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci, oponuje odvolacímu soudu v otázce hodnocení charakteru bloku na pokutu na místě nezaplacenou; podle názoru dovolatele, vycházejícího z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, jde o rozhodnutí vydané v blokovém řízení, které (má-li zákonem předepsané formální náležitosti) je vykonatelným správním rozhodnutím. Navrhl proto, aby dovolací soud zrušil rozhodnutí soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o.s.ř.) nejdříve posuzoval, zda je dovolání v dané věci přípustné.

Podle ustanovení § 236 odst. 1 o.s.ř. lze dovoláním napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

Jestliže napadeným rozhodnutím je usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení, kterým soud prvního stupně rozhodl o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí, je dovolání ve smyslu § 238a odst. 1 písm. c/ o.s.ř. přípustné za podmínek vymezených v ustanovení § 237 odst. 1 písm. b/ nebo c/ (srov. § 238a odst. 2 o.s.ř.). Protože použití ustanovení § 237 odst. 1 písm. b/ o.s.ř. nepřipadá v úvahu, neboť usnesení soudu prvního stupně, kterým byl zamítnut návrh na nařízení výkonu rozhodnutí, nepředcházelo dřívější - odvolacím soudem zrušené - rozhodnutí téhož soudu, lze o přípustnosti dovolání uvažovat jen z pohledu ustanovení § 237 odst. 1 písm. c/ o.s.ř.

Podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c/ ve spojení s § 238a odst. 1 a 2 o.s.ř. je dovolání proti usnesení, jímž odvolací soud potvrdil usnesení, kterým soud prvního stupně rozhodl o návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí, přípustné, jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. O takový případ jde zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu nebyla dosud vyřešena nebo která je odvolacími soudy nebo dovolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem (srov. § 237 odst. 3 ve spojení s § 238a odst. 2 o.s.ř.).

Zásadní právní význam napadeného usnesení lze - při vázanosti uplatněným dovolacím důvodem (§ 242 odst. 3 věta první o.s.ř.) - spojovat s otázkou (kterou odvolací soud vyřešil negativně), zda blok na pokutu na místě nezaplacenou je (obsahuje-li zákonem předepsané formální náležitosti) rozhodnutí správního orgánu, na jehož výkon dopadá ustanovení § 274 písm. e/ o.s.ř.

Předpoklad zásadního právního významu je (vedle demonstrativního výčtu v § 237 odst. 3 o.s.ř.) naplněn i tehdy, jestliže odvolací soud posoudil určitou právní otázku jinak, než je řešena v konstantní judikatuře vyšších soudů (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 9. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1339/96, uveřejněné v časopise Soudní judikatura 13/1997 pod č. 101). O takový případ v souzené věci jde. Posouzení povahy bloku na pokutu na místě nezaplacenou, jež odvolací soud zaujal, je ve vztahu k judikatuře Nejvyššího soudu rozporné, a protože řešení uvedené otázky bylo pro rozhodnutí v dané věci určující, je dovolání ve smyslu § 237 odst. 1 písm. c/ ve spojení s § 238a odst. 1 písm. c/ a odst. 2 o.s.ř. přípustné.

Dovolání je důvodné.

Vady uvedené v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a/ a b/ a v § 229 odst. 3 o.s.ř., jakož i jiné vady řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, dovolatel nenamítá a z obsahu spisu se nepodávají (§ 242 odst. 3 věta druhá o.s.ř.).

Právní posouzení věci je ve smyslu § 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř. nesprávné, jestliže odvolací soud

posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu sice správně určenou nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle ustanovení § 251 o.s.ř. nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí. Uvedené ustanovení se použije i na výkon vykonatelných rozhodnutí orgánů státní správy a územní samosprávy včetně platebních výměřů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků, jakož i smírů schválených těmito orgány (srov. § 274 písm. e/ o.s.ř.).

V usnesení ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 1/2002 pod č. 4 (stejně jako v usnesení ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, uveřejněném v časopise Soudní judikatura 8/2001 pod č. 102, které je výslovně zmíněno v dovolání), Nejvyšší soud vysvětlil, že uložení pokuty v blokovém řízení a vydání bloku na pokutu na místě nezaplacenou, nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, představují akty vydané příslušným správním orgánem, osobou jím pověřenou, popřípadě orgánem určeným zákonem č. [200/1990](#) Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. [200/1990](#) Sb.“), nebo jiným orgánem, s cílem autoritativně zasáhnout do právních vztahů osoby obviněné z přestupku jako účastníka řízení o přestupku; jde tedy o správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy) mající podobu individuálního správního aktu. Současně dovodil, jaké obsahové a formální náležitosti takové rozhodnutí vydané v blokovém řízení (blok k ukládání pokuty, blok na pokutu na místě nezaplacenou) musí splňovat, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (srov. § 85 odst. 4 větu druhou, § 85 odst. 1, 3 zákona č. [200/1990](#) Sb.). Uvedené závěry jsou použitelné i v projednávaném případě.

Jestliže tedy odvolací soud zaujal názor, že rozhodnutí vydané v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) nemá povahu správního rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), není jeho závěr správný a dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř. byl uplatněn právem. Protože na tomto nesprávném právním posouzení rozhodnutí odvolacího soudu spočívá, Nejvyšší soud je - bez nařízení jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.) - zrušil (§ 243b odst. 2 část věty za středníkem o.s.ř.). Vzhledem k tomu, že důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, platí i na usnesení soudu prvního stupně, Nejvyšší soud zrušil i toto rozhodnutí a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 věta druhá o.s.ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Zemědělská půda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Samospráva \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Význam řízení](#)
- [Telekomunikace](#)
- [Účelová komunikace \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Územní plán \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vyhoštění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Restituce \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zdravotní služby \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)